31976L0757

L 262/32 *URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI* 27.9.1976

DIREKTIVA SVETA
z dne 27. julija 1976
o približevanju zakonodaje držav članic o odsevnikih za motorna in priklopna vozila

(76/757/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ker se tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati motorna vozila na podlagi nacionalne zakonodaje, med drugim nanašajo tudi na odsevnike;

ker se te zahteve v vsaki od držav članic razlikujejo; ker je zato potrebno, da vse države članice bodisi poleg svojih obstoječih predpisov ali namesto njih sprejmejo enake zahteve, zlasti da bi bilo tako mogoče uvesti postopek EGS-homologacije za vsak tip vozila na podlagi Direktive Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ([3]);

ker je Svet v Direktivi 76/756/EGS ([4]) določil skupne zahteve za vgradnjo svetlobnih in svetlobno-signalnih naprav v motorna in priklopna vozila;

ker usklajen postopek homologacije odsevnikov omogoča vsaki državi članici, da preveri skladnost s skupnimi zahtevami za izdelavo in preskušanje in da obvesti druge države članice o svojih ugotovitvah tako, da jim pošlje kopijo certifikata o homologaciji sestavnega dela za vsak tip odsevnika; ker zaradi oznake EGS-homologacije sestavnega dela na vseh odsevnikih, izdelanih skladno s homologiranim tipom, niso potrebna tehnična preverjanja teh odsevnikov v državah članicah;

ker je priporočljivo upoštevati tehnične zahteve pravilnika ECE R 3 Gospodarske komisije ZN za Evropo („Enotne določbe za homologacijo odsevnikov za motorna vozila“) ([5]), ki je priložen Sporazumu z dne 20. marca 1958 o sprejetju enotnih pogojev za homologacijo in o vzajemnem priznavanju homologacije opreme in delov motornih vozil;

ker približevanje nacionalne zakonodaje držav članic o motornih vozilih vključuje vzajemno priznavanje preverjanj, ki jih države članice opravijo na podlagi skupnih zahtev,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Vsaka država članica podeli EGS-homologacijo sestavnega dela za vsak tip odsevnika, ki izpolnjuje zahteve za izdelavo in preskušanje, določene v prilogah 0, I, III, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI in XII.

2. Država članica, ki je podelila EGS-homologacijo sestavnega dela, sprejme, po potrebi v sodelovanju s pristojnimi organi drugih držav članic, potrebne ukrepe za preverjanje skladnosti proizvodnje s homologiranim tipom, če je to potrebno. To preverjanje je omejeno na naključne kontrole.

Člen 2

Država članica za vsak tip odsevnika, homologiranega na podlagi člena 1, dodeli proizvajalcu ali njegovemu pooblaščenemu zastopniku oznako EGS-homologacije sestavnega dela, ki je skladna z vzorcem, prikazanim v Prilogi III.

([1]) UL C 55, 13.5.1974, str. 14.
([2]) UL C 109, 19.9.1974, str. 26.
([3]) UL L 42, 23.2.1970, str. 1.
([4]) UL L 262, 27.9.1976, str. 1.

([5]) Gospodarska komisija za Evropo, dokument E/ECE/324 / E/ECE/TRANS/505 } Dodatek 2.

Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe za preprečitev uporabe oznak, ki bi lahko povzročile zamenjavo med odsevniki, homologiranimi na podlagi člena 1, in drugimi napravami.

Člen 3

1. Nobena država članica ne sme prepovedati dajanja odsevnikov v promet zaradi razlogov v zvezi z njihovo konstrukcijo ali načinom delovanja, če so opremljeni z oznako EGS-homologacije sestavnega dela.

2. Vendar lahko država članica prepove dajanje na trg odsevnikov, ki nosijo oznako EGS-homologacije sestavnega dela, če dosledno ne ustrezajo homologiranemu tipu.

Ta država takoj obvesti druge države članice in Komisijo o sprejetih ukrepih in navede razloge za svojo odločitev.

Člen 4

Pristojni organi vsake države članice pošljejo v roku enega meseca pristojnim organom držav članic kopijo vsakega certifikata o homologaciji sestavnega dela, katerega vzorec je podan v Prilogi II, za vsak tip odsevnika, ki mu homologacijo podelijo oziroma njeno podelitev zavrnejo.

Člen 5

1. Če država članica, ki je podelila EGS-homologacijo sestavnega dela, ugotovi, da določeno število odsevnikov z enako oznako EGS-homologacije sestavnega dela ni skladnih s tipom, ki mu je podelila homologacijo, sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti proizvodnje s homologiranim tipom. Pristojni organi te države članice obvestijo pristojne organe drugih držav članic o sprejetih ukrepih, ki lahko v primeru dosledne neskladnosti vključujejo tudi preklic EGS-homologacije sestavnega dela. Navedeni organi sprejmejo enake ukrepe, če jih o taki neskladnosti obvestijo pristojni organi druge države članice.

2. Pristojni organi držav članic se v roku enega meseca obvestijo med seboj o preklicu EGS-homologacije sestavnega dela in o razlogih za ta ukrep.

Člen 6

Vsako odločbo, izdano na podlagi predpisov, sprejetih pri izvajanju te direktive, o zavrnitvi ali preklicu homologacije odsevnika ali prepovedi dajanja v promet ali uporabe je treba podrobno obrazložiti. Prizadeto stranko je treba o tej odločbi uradno obvestiti in jo hkrati obvestiti o razpoložljivih pravnih sredstvih na podlagi veljavne zakonodaje v državah članicah ter o rokih za njihovo uveljavitev.

Člen 7

Nobena država članica ne sme zavrniti podelitve EGS-homologacije ali nacionalne homologacije za vozilo zaradi razlogov v zvezi z odsevniki, če imajo ti oznako EGS-homologacije sestavnega dela in so vgrajeni skladno z zahtevami, določenimi v Direktivi 76/756/EGS.

Člen 8

Nobena država članica ne sme zavrniti ali prepovedati prodaje, registracije, začetka uporabe ali uporabe vozila zaradi razlogov v zvezi z odsevniki, če imajo ti oznako EGS-homologacije sestavnega dela in so vgrajeni po zahtevah, določenih v Direktivi 76/756/EGS.

Člen 9

V tej direktivi izraz „vozilo“ pomeni vsako motorno vozilo, namenjeno za uporabo na cesti, z nadgradnjo ali brez nje, z vsaj štirimi kolesi in z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo večjo od 25 km/h ter priklopna vozila razen tirnih vozil, kmetijskih traktorjev in strojev ter vozil za javna dela.

Člen 10

Spremembe, potrebne za prilagoditev zahtev iz prilog tehničnemu napredku, se sprejmejo po postopku, določenem v členu 13 Direktive 70/156/EGS.

Člen 11

1. Države članice sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. julija 1977 in o tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Po notifikaciji te direktive države članice zagotovijo pravočasno obveščanje Komisije, da bi ta lahko posredovala svoje pripombe na predloge zakonov ali drugih predpisov, predloženih za sprejetje na področju, urejenem s to direktivo.

Člen 12

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 27. julija 1976

Za Svet

Predsednik

M. van der STOEL

Seznam prilog

Priloga 0 (*)	— Opredelitev pojmov, skladnost proizvodnje, splošne zahteve, posebne zahteve
Priloga I	Opredelitev tehničnih izrazov — Dodatek 1: Simboli in enote — Dodatek 2: Simboli
Priloga II	— Vzorec certifikata EGS-homologacije sestavnega dela
Priloga III	— Zahteve za EGS-homologacijo sestavnega dela in označevanje — Dodatek: Vzorec oznake EGS-homologacije sestavnega dela
(Priloga IV)	
Priloga V (*)	— Preskusni postopek
Priloga VI (*)	— Zahteve glede oblike in mer — Dodatek: Odsevniki za priklopna vozila – razred III
Priloga VII (*)	— Kolorimetrične značilnosti
Priloga VIII (*)	— Fotometrične vrednosti
Priloga IX (*)	— Odpornost proti zunanjim vplivom
Priloga X (*)	— Obstojnost optičnih lastnosti glede na staranje
Priloga XI (*)	— Odpornost proti toploti
Priloga XII (*)	— Obstojnost barv
Dodatek k prilogam: Časovno zaporedje preskusov.	

(*) Tehnične zahteve te priloge so podobne tehničnim zahtevam pravilnika ECE R 3 Gospodarske komisije za Evropo. Zlasti členitev na točke je enaka. Zato je tam, kjer neka točka iz pravilnika ECE R 3 nima ustrezne točke v tej direktivi, številka te točke navedena v oklepaju.

PRILOGA 0

OPREDELITEV POJMOV, SKLADNOST PROIZVODNJE, SPLOŠNE ZAHTEVE, POSEBNE ZAHTEVE

(1.)

2. OPREDELITEV POJMOV

2.1 Pomen tehničnih izrazov, uporabljenih v tej direktivi, je podan v Prilogi I.

2.2 Tip odsevnika je določen z vzorci in dokumentacijo, ki se predložijo z vlogo za podelitev EGS- homologacije sestavnega dela. Šteje se, da so odsevniki istega tipa, če imajo eno ali več „odsevnih optičnih enot“ enakih standardnemu modelu tega tipa in če imajo z njimi povezani deli samo take razlike, ki ne morejo vplivati na lastnosti skladno s to direktivo.

2.3 Odsevniki so glede na fotometrične značilnosti razdeljeni v dva razreda, in sicer: „razred I“ in „razred III“ (glej točko 4.3 Priloge III).

(3.)

(4.)

5. SKLADNOST PROIZVODNJE

5.1 Vsak odsevnik, opremljen z oznako EGS-homologacije sestavnega dela, mora ustrezati tipu, homologiranemu s to oznako. Pristojni organ, ki je podelil oznako EGS-homologacije sestavnega dela, obdrži dva vzorca, ki sta skupaj s certifikatom o EGS-homologaciji sestavnega dela namenjena ugotavljanju, ali odsevniki, dani v promet in z oznako EGS-homologacije sestavnega dela, izpolnjujejo ta pogoj.

(5.2)

(5.3)

6. SPLOŠNE ZAHTEVE

6.1 Odsevniki morajo biti izdelani tako, da je njihovo delovanje pri običajni uporabi zadovoljivo. Razen tega v konstrukciji ali izdelavi ne smejo imeti napak, ki škodljivo vplivajo na njihovo delovanje ali trajnost.

6.2 Odsevnikov ne sme biti mogoče s preprostimi sredstvi razstaviti na sestavne dele.

6.3 Odsevna optična enota ne sme biti zamenljiva.

6.4 Zunanjo površino odsevnika mora biti mogoče z lahkoto očistiti. Zato ne sme biti hrapava; morebitne štrline ne smejo preprečevati lahkega čiščenja.

7. POSEBNE ZAHTEVE (PRESKUSI)

7.1 Odsevniki morajo izpolnjevati tako zahteve glede mer in oblike kakor tudi kolorimetrične, fotometrične, fizične in mehanske zahteve, navedene v prilogah VI do XII te direktive.

7.2 Glede na vrsto materialov, iz katerih sta izdelana odsevnik in zlasti njegova optika, lahko homologacijski organ dovoli tehničnim službam opustitev določenih preskusov, ki niso nujno potrebni. V takih primerih je treba v opombah v certifikatu o EGS-homologaciji sestavnega dela izrecno navesti, kateri preskusi niso bili opravljeni.

PRILOGA I

OPREDELITEV TEHNIČNIH IZRAZOV

1.1 ODSEVANJE

„Odsevanje“ pomeni odsevanje, pri katerem se svetloba odbija v smereh, ki so zelo blizu smeri, iz katere svetloba prihaja. Ta lastnost mora veljati za zelo širok obseg spreminjanja vpadnega kota.

1.2 ODSEVNA OPTIČNA ENOTA

„Odsevna optična enota“ pomeni kombinacijo optičnih elementov, ki odsevajo svetlobo.

1.3 ODSEVNIK

„Odsevnik“ pomeni napravo, uporabljeno za nakazovanje prisotnosti vozila z odsevanjem svetlobe iz vira svetlobe, ki ni priključen na vozilo, pri tem pa je opazovalec v bližini vira svetlobe.

V tej direktivi odsevniki niso:

— odsevne registrske tablice,

— odsevni signali, navedeni v Evropskem sporazumu o mednarodnem prevozu nevarnega blaga po cesti – ADR,

— druge odsevne tablice in signali, ki jih je treba uporabljati zaradi upoštevanja zahtev držav članic za uporabo v zvezi z določenimi kategorijami vozil ali določenimi načini delovanja.

1.4 SVETLEČA POVRŠINA ODSEVNIKA

„Svetleča površina odsevnika“ pomeni svetlečo površino odsevnika v ravnini, pravokotni na referenčno os in omejeni z ravninami, ki se dotikajo zunanjih robov odsevne površine odsevnika in so vzporedne s to osjo. Za določitev spodnje, zgornje in prečne omejitve svetleče površine se uporabljajo samo navpične in vodoravne ravnine.

1.5 REFERENČNA OS

„Referenčna os“ pomeni značilno os svetlobnega signala, ki jo določi proizvajalec in se uporablja kot referenčna smer (H = 0°, V = 0°) za kote v postopku fotometričnih meritev in pri vgradnji odsevnika na vozilo.

1.6 REFERENČNO SREDIŠČE

„Referenčno središče“ pomeni presečišče referenčne osi s površino sevanja, ki ga določi proizvajalec odsevnika.

1.7 KOT ODMIKA

„Kot odmika“ pomeni kot med premicama, ki povezujeta referenčno središče s središčem sprejemnika in središčem vira svetlobe.

1.8 VPADNI KOT

„Vpadni kot“ pomeni kot med referenčno osjo in premico, ki povezuje referenčno središče s središčem vira svetlobe.

1.9 KOT ZASUKA

„Kot zasuka“ pomeni kot, za katerega se odsevnik iz določene lege zasuče okoli referenčne osi.

1.10 KOT PREMERA ODSEVNIKA

„Kot premera odsevnika“ pomeni kot, v katerem je vidna največja mera vidne svetleče površine bodisi iz središča vira svetlobe ali iz središča sprejemnika.

1.11 OSVETLJENOST ODSEVNIKA

„Osvetljenost odsevnika“ pomeni osvetljenost, izmerjeno v ravnini, ki je pravokotna na vpadne žarke in poteka skozi referenčno središče.

1.12 KOEFICIENT SVETILNOSTI (CIL)

„Koeficient svetilnosti“ pomeni količnik svetilnosti svetlobe, ki odseva v določeni smeri in osvetljenosti odsevnika pri določenem vpadnem kotu, kotu odmika in kotu zasuka.

Dodatek 1

SIMBOLI IN ENOTE

A = velikost svetleče površine odsevnika (v cm^2).

C = referenčno središče.

NC = referenčna os.

Rr = sprejemnik, opazovalec ali merilna naprava.

Cr = središče sprejemnika.

Ør = premer okroglega sprejemnika Rr (v cm).

Se = vir svetlobe.

Cs = središče vira svetlobe.

Øs = premer vira svetlobe (v cm).

De = oddaljenost središča Cs od središča C (v m).

D'e = oddaljenost središča Cr od središča C (v m).

Opomba: Na splošno se vrednosti De in D'e zelo malo razlikujeta. Pri normalnih pogojih opazovanja je mogoče izhajati iz tega, da je De = D'e.

D = oddaljenost opazovanja, od katere naprej se svetleča površina vidi kot zvezna.

α = kot odmika.

β = vpadni kot. Glede na črto CsC, ki jo je vedno treba šteti za vodoravno, ima ta kot dodaten znak – (levo), + (desno), + (navzgor), – (navzdol); ti znaki označujejo lego vira svetlobe Se glede na os NC pri opazovanju v smeri odsevnika.

Pri navajanju navpičnega in vodoravnega vpadnega kota zaradi označevanja določene smeri osvetlitve se vedno najprej navede navpični kot.

γ = kot premera merilnega elementa Rr, gledano iz točke C.

δ = kot premera vira svetlobe Se, gledano iz točke C.

ε = kot zasuka. Ta kot je pozitiven, če pri gledanju v smeri svetleče površine ta zasuk poteka v smeri urinega kazalca.

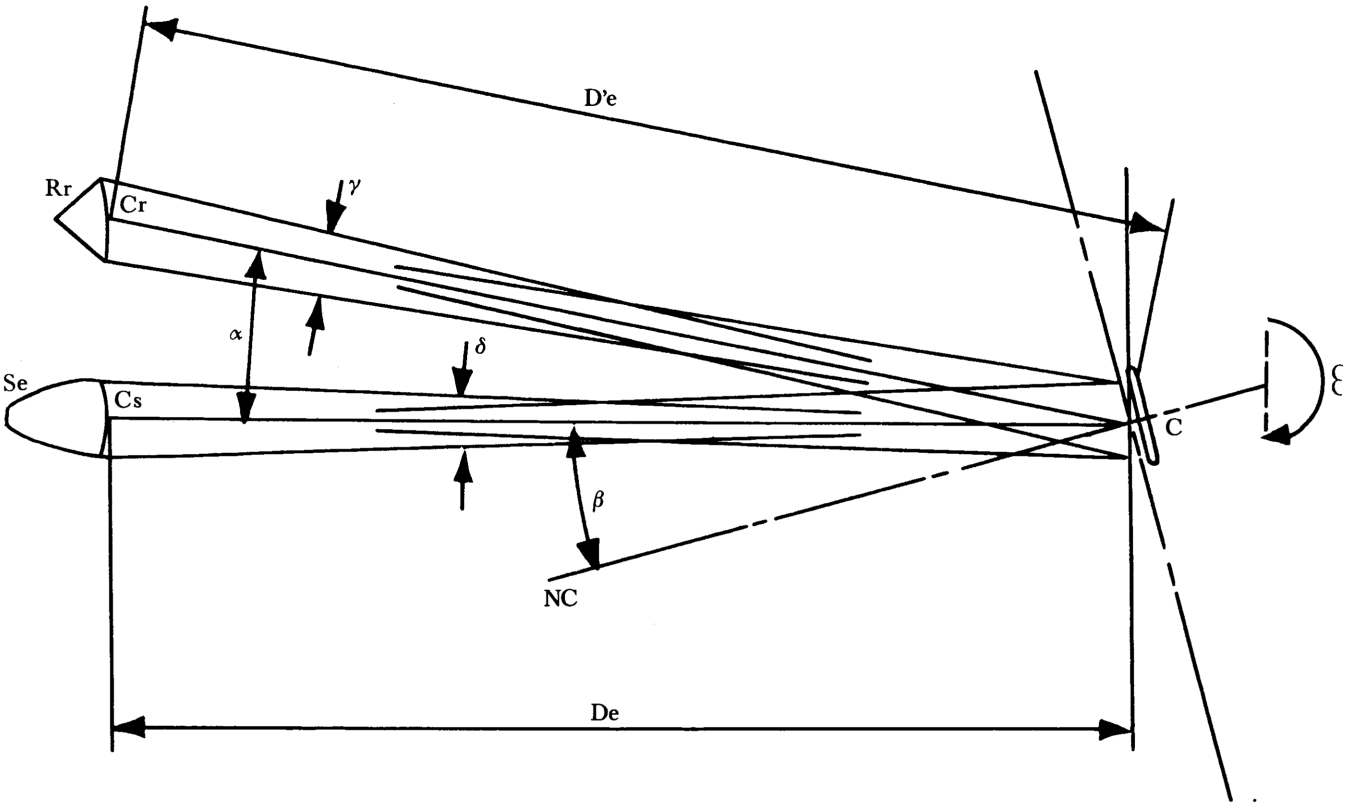
Če je na odsevniku oznaka „TOP“, se na ta način označena lega šteje za osnovno.

E = osvetljenost na odsevniku (v lx)

CIL = koeficient svetilnosti odsevnika (v mcd/lx). Koti so navedeni v stopinjah in minutah.

Dodatek 2

SIMBOLI

Naris

PRILOGA II

VZOREC CERTIFIKATA EGS-HOMOLOGACIJE SESTAVNEGA DELA

(Največji format: A4 (210 x 297 mm))

Ime homologacijskega organa

Sporočilo o podelitvi, zavrnitvi ali preklicu EGS-homologacije sestavnega dela oziroma o podelitvi, zavrnitvi ali preklicu razširitve EGS-homologacije sestavnega dela za tip odsevnika

Homologacija sestavnega dela št .....

1. Trgovska oznaka ali znamka: .....
2. Ime in naslov proizvajalca: .....
   .....
3. Ime in naslov pooblaščenega zastopnika proizvajalca, če pride v poštev: .....
   .....
4. Predloženo v postopek EGS-homologacije sestavnega dela dne: .....
5. Tehnična služba, pristojna za izvajanje preskusov v postopku EGS-homologacije sestavnega dela: .....
6. Datum poročila, ki ga je izdala ta tehnična služba: .....
7. Številka poročila, ki ga je izdala ta tehnična služba: .....
8. Razširitev EGS-homologacije sestavnega dela: oranžni/brezbarvni (*)
9. Datum podelitve/zavrnitve/preklica EGS-homologacije sestavnega dela (*)
   .....
10. Datum podelitve/zavrnitve/preklica razširitve EGS-homologacije sestavnega dela (*): .....
    .....
11. Skupna EGS-homologacija sestavnega dela, podeljena na podlagi točke 3.3 Priloge III za svetlobno in svetlobno napravo, ki vsebuje več svetilk, zlasti: .....
    .....
    .....
12. Datum zavrnitve/preklica skupne EGS-homologacije sestavnega dela (*): .....
    .....
13. Kraj: .....
14. Datum: .....
15. Podpis: .....
16. Priloženi so naslednji dokumenti, označeni z zgornjo številko EGS-homologacije sestavnega dela:
    .....
    .....
17. Opombe: .....
    .....
    .....

(*) Neustrezno črtati.

PRILOGA III

ZAHTEVE ZA EGS-HOMOLOGACIJO SESTAVNEGA DELA IN OZNAČEVANJE

1. VLOGA ZA PODELITEV EGS-HOMOLOGACIJE SESTAVNEGA DELA

1.1 Vlogo za podelitev EGS-homologacije sestavnega dela vloži imetnik trgovske oznake ali znamke ali njegov pooblaščeni zastopnik.

1.2 Vlogi za vsak tip odsevnika je treba priložiti:

1.2.1 kratek opis tehničnih značilnosti materialov, iz katerih je izdelana odsevna optična enota;

1.2.2 risbe (v treh izvodih), ki so dovolj podrobne za identifikacijo tipa in podajajo geometrijsko lego za vgradnjo odsevnikov na vozilo. Iz risb mora biti razvidna predvidena namestitev številke homologacije sestavnega dela ter dodatnega simbola glede na pravokotnik, ki obkroža oznako EGS-homologacije sestavnega dela;

1.2.3 vzorce odsevnikov rdeče barve. Število vzorcev, ki jih je treba predložiti, je navedeno v Prilogi V;

1.2.4 če pride v poštev, dva oranžna in/ali brezbarvna vzorca za primer, da je treba homologacijo sestavnega dela hkrati ali naknadno razširiti na oranžne in/ali brezbarvne odsevnike.

2. OZNAKE

2.1 Vzorci odsevnikov, predloženi v postopek EGS-homologacije sestavnega dela, morajo imeti naslednje oznake:

— trgovsko oznako ali znamko vložnika, ki mora biti jasno čitljiva in neizbrisna,

— oznako ali oznake „TOP“, ki morajo biti nameščene vodoravno na zgornjem delu svetleče površine, če so take oznake potrebne za nedvoumno določanje kotov zasuka, kakor jih je predpisal proizvajalec.

2.2 Na vsakem odsevniku mora biti dovolj prostora za oznako EGS-homologacije sestavnega dela. Ta prostor mora biti označen na risbah po točki 1.2.2.

3. EGS-HOMOLOGACIJA SESTAVNEGA DELA

3.1 Če vsi vzorci, predloženi skladno s točko 1, izpolnjujejo zahteve točk 6 in 7 Priloge 0, se podelita EGS-homologacija sestavnega dela in številka homologacije sestavnega dela.

3.2 Ta številka se ne sme podeliti nobenemu drugemu tipu odsevnika, razen pri razširitvi EGS-homologacije sestavnega dela drugemu tipu, ki se razlikuje le po barvi.

3.3 Če se EGS-homologacija sestavnega dela zahteva za tip svetlobne in svetlobno-signalne naprave, ki vključuje odsevnik in druge svetilke, se lahko podeli oznaka skupne EGS-homologacije sestavnega dela, če odsevnik izpolnjuje pogoje te direktive in vsaka od ostalih svetilk, ki so sestavni deli tipa svetlobne in svetlobno-signalne naprave, za katero se zahteva EGS-homologacija sestavnega dela, ustreza posamični direktivi, ki zanjo velja.

4. OZNAKE

4.1 Vsak odsevnik, ki ustreza tipu, homologiranemu na podlagi te direktive, mora imeti oznako EGS-homologacije sestavnega dela.

4.2 Ta oznaka sestoji iz pravokotnika okrog male črke „e“ in ji sledi črkovna ali številčna oznaka države članice, ki je podelila homologacijo sestavnega dela:

1 za Nemčijo,

2 za Francijo,

3 za Italijo,

4 za Nizozemsko,

6 za Belgijo,

11 za Združeno kraljestvo,

13 za Luksemburg,

DK za Dansko,

IRL za Irsko.

Oznaka mora vključevati tudi številko EGS-homologacije sestavnega dela, ki ustreza številki certifikata o EGS-homologaciji sestavnega dela, izdanega za zadevni tip odsevnika.

4.3 Oznaka EGS-homologacije sestavnega dela mora biti dopolnjena z dodatnim simbolom iz rimske številke I ali III, ki označuje razred, v katerega je bil odsevnik razvrščen ob podelitvi EGS-homologacije sestavnega dela.

4.4 Številka EGS-homologacije sestavnega dela mora biti nameščena v bližini pravokotnika, ki obkroža črko „e“.

4.5 Oznako EGS-homologacije sestavnega dela in dodatni simbol je treba pritrditi na lečo svetilke ali na eno izmed leč tako, da je neizbrisna in jasno čitljiva tudi, ko so odsevniki vgrajeni na vozilu.

4.6 Primer oznake EGS-homologacije sestavnega dela z dodatnim simbolom je podan v dodatku.

4.7 Če je za tip svetlobne in svetlobno-signalne naprave, ki vključuje odsevnik in druge svetilke, izdana številka skupne EGS-homologacije sestavnega dela skladno s točko 3.3, se lahko pritrdi oznaka skupne EGS-homologacije sestavnega dela, ki sestoji iz:

— pravokotnika okrog črke „e“ in ji sledi črkovna ali številčna oznaka države članice, ki je podelila homologacijo sestavnega dela,

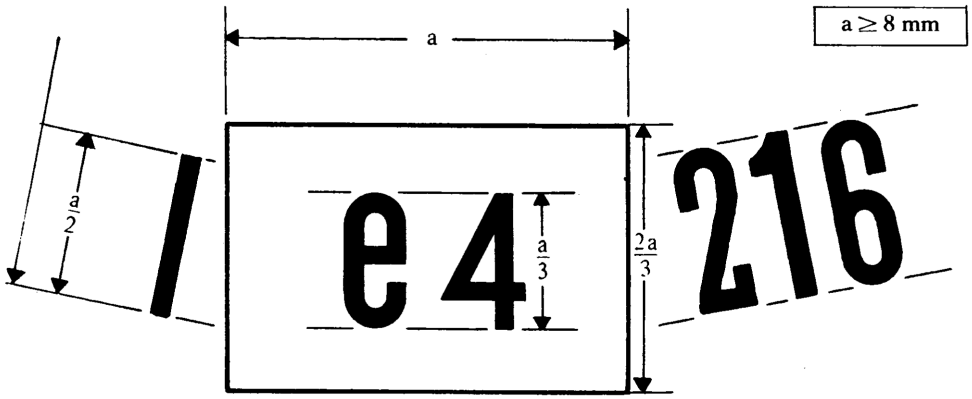
— številke EGS-homologacije sestavnega dela,

— dodatnih simbolov, predpisanih v direktivah, na podlagi katerih je bila podeljena EGS-homologacija sestavnega dela.

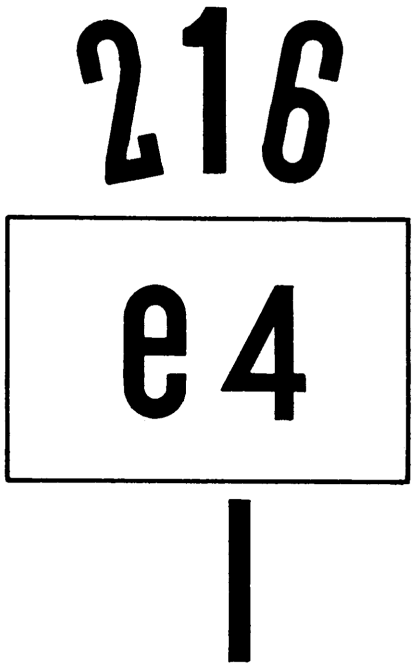
4.8 Mere posameznih delov te oznake ne smejo biti manjše od največje izmed najmanjših mer, predpisanih za posamezne oznake v direktivah, na podlagi katerih je bila podeljena EGS-homologacija sestavnega dela.

Dodatek

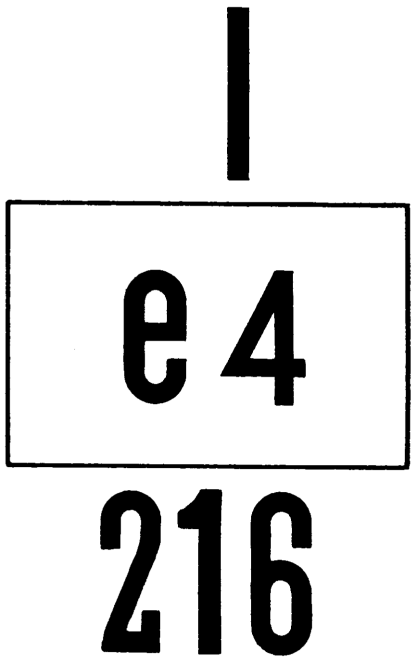
VZOREC OZNAKE EGS-HOMOLOGACIJE SESTAVNEGA DELA

Slika 1

Slika 2

Slika 3

Odsevnik z zgoraj prikazano oznako EGS-homologacije sestavnega dela je odsevnik razreda I, ki mu je bila EGS-homologacija podeljena na Nizozemskem (4) pod številko 216.

(PRILOGA IV)

PRILOGA V

PRESKUSNI POSTOPEK

V.1 Za EGS-homologacijo sestavnega dela mora vložnik predložiti 10 vzorcev.

V.2 Po preverjanju skladnosti s splošnimi zahtevami (točka 6 Priloge 0) ter zahtevami glede oblike in mer (Priloga VI) se na 10 vzorcih preskusijo kolorimetrične značilnosti (Priloga VII) in CIL (Priloga VIII) za kot odmika 20' ter kot osvetlitve (vpadni kot) V = H = 0°, ali če je potrebno, v legi, določeni v VIII.4 in VIII.4.1. Nato se na dveh odsevnikih, ki sta pokazala najmanjšo oziroma največjo vrednost, opravi celoten preskus skladno z VIII.3. Ta dva vzorca tehnična služba obdrži skladno s 5.1 Priloge 0 za nadaljnje preskuse, ki bi bili lahko potrebni. Ostalih osem vzorcev se razdeli v štiri skupine po dva:

Prva skupina	– Na obeh vzorcih se opravi preskus neprepustnosti za vodo (IX.1), nato pa, če je rezultat tega preskusa zadovoljiv, preskus odpornosti proti motornim gorivom in mazivom (IX.3 in IX.4).
Druga skupina	– Na obeh vzorcih se po potrebi opravi preskus odpornosti proti koroziji (IX.2), nato pa preskus odpornosti hrbtne strani odsevnika (IX.5). Na istih dveh vzorcih se nato opravi preskus odpornosti proti toploti (Priloga XI).
Tretja skupina	– Na obeh vzorcih se opravi preskus obstojnosti optičnih lastnosti pri staranju (Priloga X).
Četrta skupina	– Na obeh vzorcih se opravi preskus obstojnosti barv (Priloga XII).

V.3 Po preskusih iz V.2 morajo imeti odsevniki iz vsake skupine:

3.1 barvo, ki izpolnjuje zahteve Priloge VII. To se preveri po kvalitativnem postopku, v primeru dvoma pa potrdi po kvantitativnem postopku;

3.2 vrednost koeficienta svetilnosti (CIL), ki izpolnjuje zahteve Priloge VIII in ki po preskusu dosega vsaj 60 % predhodno dobljene vrednosti pri istem vzorcu. Preskus se opravi samo pri enem kotu odmika 20' in pri vpadnem kotu V = H = 0°, ali če je potrebno, pri legi, ki je določena v VIII.4 in VIII.4.1.

PRILOGA VI

ZAHTEVE GLEDE OBLIKE IN MER

VI.1 OBLIKA IN MERE ODSEVNIKOV RAZREDA I

1.1 Svetleče površine odsevnikov razreda I se morajo nahajati znotraj kroga s premerom 200 mm.

1.2 Oblika svetlečih površin mora biti enostavna in je z običajne oddaljenosti opazovanja ne sme biti mogoče zamenjati za črko, številko ali trikotnik.

1.3 Z odstopanjem od 1.2 je dovoljena oblika, ki je podobna črkam ali številkam enostavne oblike 0, I, U ali 8.

VI.2 OBLIKA IN MERE ODSEVNIKOV RAZREDA III

2.1 Svetleče površine odsevnikov razreda III morajo imeti obliko enakostraničnega trikotnika. Če je v enem kotu napisana beseda „TOP“, to pomeni, da mora biti ta kot teme trikotnika.

2.2 Svetleča površina ima lahko v središču trikotno neodsevno površino, katere stranice so vzporedne s stranicami zunanjega trikotnika.

2.3 Svetleča površina je lahko zvezna ali pa tudi ne. V vsakem primeru najmanjša razdalja med sosednima odsevnima optičnima enotama ne sme presegati 15 mm.

2.4 Svetleča površina odsevnika šteje za zvezno, če so robovi svetlečih površin sosednjih samostojnih optičnih enot vzporedni in če so navedene optične enote enakomerno razporejene po celotni odsevni površini trikotnika.

2.5 Če svetleča površina ni zvezna, število ločenih odsevnih optičnih enot ne sme biti manjše kot štiri na vsaki strani trikotnika, vključno z enotami v kotu.

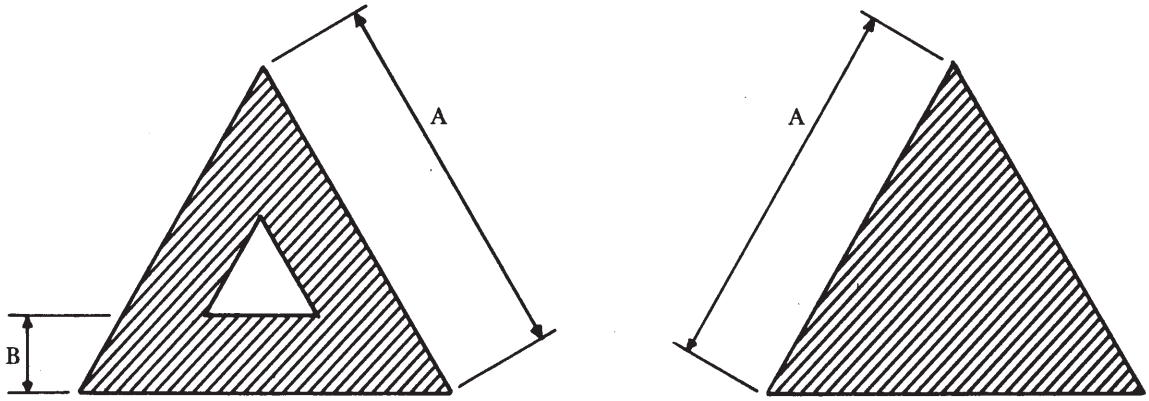
2.5.1 Samostojne odsevne optične enote ne smejo biti zamenljive, razen če so sestavljene iz homologiranih odsevnikov razreda I.

2.6 Zunanji robovi svetlečih površin trikotnih odsevnikov razreda III morajo biti dolgi od 150 do 200 mm. Pri odsevnikih, ki imajo v sredini vrzel, mora biti najmanjša širina strani, merjena pravokotno na rob, najmanj 20 % efektivne dolžine med skrajnimi točkami svetlečih površin.

VI.3 Skladnost z zgornjimi zahtevami se lahko določi vizualno.

Dodatek

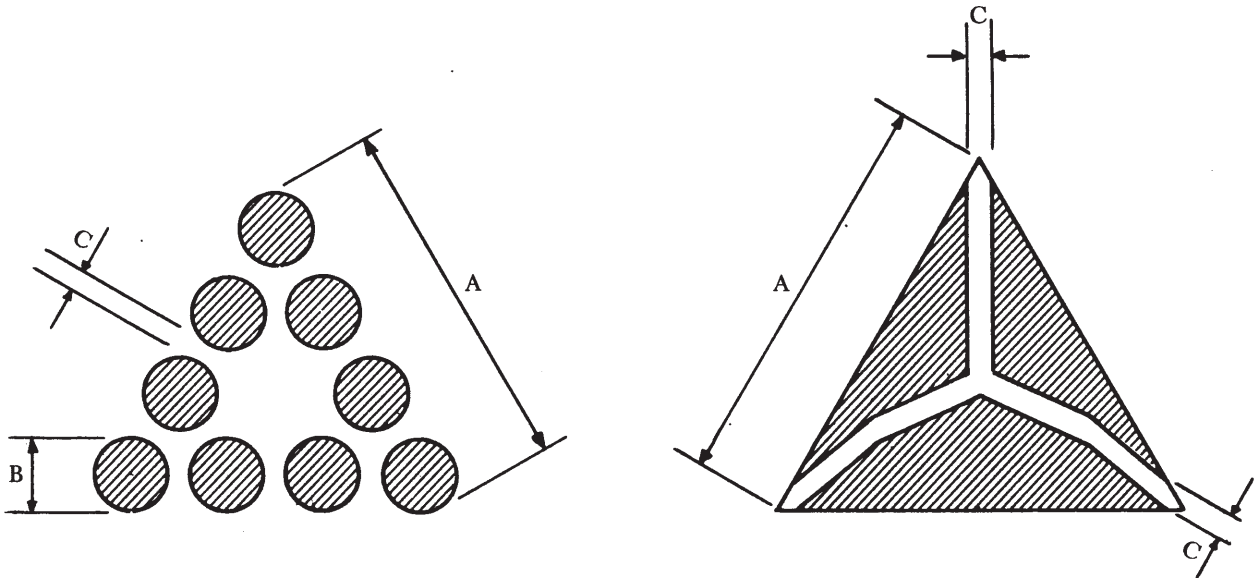
ODSEVNIKI ZA PRIKLOPNA VOZILA – RAZRED III

$150\ mm \leqslant A \leqslant 200\ mm$

$B \geqslant \frac{A}{5}$

$C \leqslant 15\ mm$

Opomba: Gornje skice so podane kot primeri.

PRILOGA VII

KOLORIMETRIČNE ZAHTEVE

VII.1 Te zahteve veljajo samo za brezbarvne, rdeče in oranžne odsevnike.

1.1 Odsevniki so lahko sestavljeni tudi iz odsevnih optičnih enot in filtra, ki morajo biti izdelani tako, da so pod običajnimi pogoji uporabe neločljivo povezani.

1.2 Barvanje odsevnih optičnih enot in filtrov z barvo ali lakom ni dovoljeno.

VII.2 Pri osvetlitvi odsevnika s svetilom A po standardu CIE ter pri kotu odmika 20' in vpadnem kotu V = H = 0° oziroma pri brezbarvnem odsevanju pri V = ±5°, H = 0° se morajo trikromatske koordinate odsevane svetlobe nahajati znotraj naslednjih mejnih vrednosti:

RDEČA:	meja proti rumeni:	$y \leq 0{,}335$,
	meja proti vijolični:	$z \leq 0{,}008$,
ORANŽNA:	meja proti rumeni:	$y \leq 0{,}429$,
	meja proti rdeči:	$y \geq 0{,}398$,
	meja proti beli:	$z \leq 0{,}007$.

2.1 Pri rdeči in oranžni barvi se skladnost s kolorimetričnimi zahtevami preveri z vizualnim primerjanjem.

2.2 Če se pri tem preskusu pojavijo dvomi, se trikromatske koordinate določijo na tistem vzorcu, pri katerem se najpogosteje pojavljajo dvomi.

VII.3 Brezbarvni odsevniki ne smejo selektivno odsevati, tj. trikromatski koordinati „x" in „y" svetila A po standardu CIE, ki se uporablja za osvetlitev odsevnika, se po odsevanju skozi odsevnik ne smeta premakniti za več kot 0,01.

3.1 To se preveri z vizualnim primerjanjem, kakor je navedeno v točki 2.1, pri čemer je primerjano področje osvetljeno z viri svetlobe, katerih trikromatski koordinati odstopata za 0,01 glede na svetilo A po standardu CIE.

3.2 Če se pri tem preskušanju pokažejo dvomi, se trikromatski koordinati določita na vzorcu, ki najpogosteje selektivno odseva.

PRILOGA VIII

FOTOMETRIČNE ZNAČILNOSTI

VIII.1 V vlogi za podelitev EGS-homologacije sestavnega dela vložnik navede referenčno os. Ta ustreza vpadnemu kotu V = H = 0° v tabeli koeficientov svetilnosti (CIL).

VIII.2 Pri fotometričnih meritvah se uporabi samo tisti del svetleče površine, ki se pri odsevnikih razreda I nahaja v krogu s premerom 120 mm, pri čemer se ta površina omeji na 100 cm^2, ne da bi površina odsevnih optičnih enot morala doseči to velikost. Proizvajalec navede obris površine, ki jo je treba uporabiti. Pri razredu III se uporabi celotna svetleča površina brez omejitev mer.

VIII.3 Vrednosti koeficienta svetilnosti (CIL) rdečih odsevnikov morajo biti vsaj enake tistim, ki so navedene v naslednji tabeli in so izražene v mcd/lx za navedene kote odmika in osvetljenost.

Razred	Kot odmika α	Vpadni kot β			
		navpično V vodoravno H	0° 0°	+ in - 10° 0°	+ in - 5° + in - 20°
I	20' 1° 30'		100 5	50 2,5	50 2,5
(II)					
III	20' 1° 30'		150 7,5	75 3,75	75 3,75

Vrednosti koeficienta svetilnosti (CIL), ki so manjše od navedenih v zadnjih dveh stolpcih gornje tabele, niso dovoljene znotraj prostorskega kota, katerega vrh je referenčno središče svetleče površine in ki je omejen z ravninami, ki imata presečišče v naslednjih črtah:

(V = + in - 10°, H = 0°) (V = + in - 5°, H = + in - 20°)

VIII.4 Ko se meri koeficient svetilnosti (CIL) odsevnika za kot β = V = H = 0°, se z majhnim zasukom preveri, ali je prisotno odsevanje zgornje površine. Če je le-to prisotno, se opravi meritev za kot β = −5 do + 5, H = 0°. Končna lega mora biti tista, ki ustreza najmanjši vrednosti koeficienta svetilnosti za eno od navedenih nastavitev.

4.1 Odsevniki, ki nimajo napisa „TOP“, se pri vpadnem kotu β = V = H = 0° ali pri kotu, določenem v VIII.4, in pri kotu odmika 20' zasučejo okoli njihove referenčne osi, dokler ni dosežena najmanjša vrednost koeficienta svetilnosti, ki mora ustrezati vrednosti, določeni v VIII.3. Pri meritvi vrednosti koeficienta svetilnosti pod različnimi drugimi vpadnimi koti in koti odmika se opravljajo meritve na odsevniku pri nastavitvi, ki ustreza tako določeni vrednosti kota zasuka ε. Če se določene vrednosti ne dosežejo, se odsevnik lahko premakne iz te lege z zasukom za −5 do + 5° okoli referenčne osi.

4.2 Odsevniki, ki imajo oznako „TOP“, se pri vpadnem kotu β = V = H = 0° ali pri kotu, določenem v VIII.4, in pri kotu odmika 20' zasučejo okoli njihove referenčne osi za −5 do + 5°. Znotraj tega kota zasuka vrednost koeficienta svetilnosti ne sme biti manjša od predpisane vrednosti.

4.3 Če vrednost koeficienta svetilnosti pri vpadnem kotu V = H = 0° in ε = 0° presega predpisano vrednost za najmanj 50 %, se opravijo vse meritve za vse vpadne kote in kote odmika za ε = 0°.

VIII.5 Pri opravljanju potrebnih meritev se uporabi postopek, ki ga CIE priporoča za fotometrične meritve pri odsevnikih.

PRILOGA IX

ODPORNOST PROTI ZUNANJIM VPLIVOM

IX.1 ODPORNOST PROTI PREPUSTNOSTI ZA VODO

Odsevniki, ki so bodisi združeni ali integrirani z drugimi svetilkami ali ne, se po odstranitvi vseh snemljivih delov za 10 minut potopijo v vodno kopel pri temperaturi 25 ± 5 °C tako, da je najvišja točka zgornjega dela svetleče površine približno 20 mm pod vodno površino. Ta preskus se ponovi potem, ko se odsevnik zasuče za 180° tako, da je svetleča površina spodaj, njena hrbtna površina pa okoli 20 mm pod površino vode.

1.1 Voda ne sme prodreti do odsevne površine odsevne optične enote. Če se z vizualnim pregledom jasno ugotovi prisotnost vode, se šteje, da odsevnik ni prestal preskusa.

1.2 Če se z vizualnim pregledom ne ugotovi prisotnost vode ali v primeru dvoma, se izmeri vrednost koeficienta svetilnosti (CIL) po postopku iz točke V.3.2 potem, ko je bila z rahlim stresanjem odstranjena odvečna voda z zunanje površine odsevnika.

IX.2 ODPORNOST PROTI KOROZIJI

Odsevniki morajo biti izdelani tako, da ne glede na vplive vlage in korozije, ki so jim pri običajni uporabi izpostavljeni, obdržijo predpisane fotometrične in kolorimetrične značilnosti. Odpornost zunanje strani proti izgubi sijaja in hrbtne strani proti poškodbam varovalne plasti se preverjajo posebej samo, če obstaja nevarnost korozije pomembnega kovinskega dela.

Odsevnik ali svetilka, s katero je odsevnik združen ali integriran, se po odstranitvi vseh snemljivih delov za 50 ur izpostavi delovanju slane megle. Preskus traja dvakrat po 24 ur z dveurnim presledkom, med katerim se vzorec pusti, da se posuši.

Slana megla se dobi z razprševanjem solne raztopine pri temperaturi 35 ± 2 °C; za solno raztopino se raztopijo 20 + 2 utežna dela natrijevega klorida v 80 delih destilirane vode, ki lahko vsebuje največ 0,02 % primesi.

Takoj po končanem preskusu na vzorcu ne sme biti močne korozije, ki bi lahko vplivala na učinkovitost vzorca.

IX.3 ODPORNOST PROTI MOTORNIM GORIVOM

Zunanja površina odsevnika, zlasti zunanja površina svetleče površine, se narahlo zdrgne z bombažno krpo, prepojeno z mešanico bencina in benzola (razmerje 90:10). Po približno petih minutah se pregleda površina. Ta ne sme kazati nobenih vidnih sprememb.

IX.4 ODPORNOST PROTI MAZALNIM OLJEM

Zunanja površina odsevnika, zlasti zunanja površina svetleče površine, se narahlo zdrgne z bombažno krpo, prepojeno z mazivi z detergentskim učinkom. Po približno petih minutah se površina očisti. Izmeri se vrednost koeficienta svetilnosti (V.3.2).

IX.5 ODPORNOST DOSTOPNE HRBTNE STRANI ZRCALNIH ODSEVNIKOV

Hrbtna stran odsevnika se očisti s krtačo s ščetinami iz najlona in nanjo se za eno minuto položi bombažna krpa, prepojena z mešanico bencina in benzola (razmerje 90:10). Nato se bombažna krpa odstrani in odsevnik pusti, da se posuši.

Po končanem izparevanju se hrbtna stran še enkrat skrtači z isto krtačo z najlonskimi ščetinami.

Nato se izmeri vrednost koeficienta svetilnosti (CIL) (V.3.2), potem ko je bila celotna zrcalna hrbtna stran prekrita s črnim tušem.

PRILOGA X

OBSTOJNOST OPTIČNIH LASTNOSTI GLEDE NA STARANJE

X.1 Homologacijski organ, ki je podelil EGS-homologacijo sestavnega dela, ima pravico preveriti, v kolikšni meri je zagotovljena obstojnost optičnih lastnosti tipa odsevnika v uporabi pri staranju.

X.2 Pristojni organi držav članic, ki niso podelile EGS-homologacije sestavnega dela, lahko opravijo enake preskuse na svojem ozemlju. Če se pojavijo „sistematične napake v uporabi“, se odvzeti deli vsakič pošljejo homologacijskemu organu, ki je podelil EGS-homologacijo sestavnega dela, z zahtevo za mnenje.

X.3 Če ni nadaljnjih smernic, se pojem „sistematične napake v uporabi“ tipa odsevnika tolmači v smislu 6.1 Priloge 0.

PRILOGA XI

ODPORNOST PROTI TOPLOTI

XI.1 Odsevnik se v suhem okolju 12 ur nepretrgano izpostavi temperaturi 65 ± 2 °C.

XI.2 Po opravljenem preskusu na odsevnikih, zlasti na optičnih enotah, ne smejo biti vidne deformacije ali razpoke.

XI.3 Kolorimetrične in fotometrične značilnosti se preverijo po V.3.1 in V.3.2.

PRILOGA XII

OBSTOJNOST BARV

XII.1 Homologacijski organ, ki je podelil EGS-homologacijo sestavnega dela, ima pravico preveriti, v kolikšni meri je zagotovljena obstojnost barv določenega tipa odsevnika v uporabi.

XII.2 Pristojni organi držav članic, ki niso podelile EGS-homologacijo sestavnega dela, lahko opravijo enake preskuse na svojem ozemlju. Če se pojavijo „sistematične napake v uporabi“, se odvzeti deli vsakič pošljejo homologacijskemu organu, ki je podelil EGS-homologacijo sestavnega dela, z zahtevo za mnenje.

XII.3 Če ni nadaljnjih smernic, se pojem „sistematične napake v uporabi“ tipa odsevnika tolmači v smislu 6.1 Priloge 0.

Dodatek k prilogam

ČASOVNO ZAPOREDJE PRESKUSOV

Točka	Preskus	Vzorci									
		a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
0.6	Splošne zahteve: vizualni pregled	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
VI.	Oblika in mere: vizualni pregled	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
VII.	Kolorimetrija: vizualni pregled	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	merjenje trikromatskih koordinat v primeru dvoma										
VIII.	Fotometrija: omejena na 20' in V = H = 0°	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
VIII.3	V celoti			x	x						
IX.1	Voda: 10 min v normalni legi							x	x		
	10 min v obrnjeni legi							x	x		
	vizualni pregled							x	x		
V.3.1	Kolorimetrija: vizualni pregled							x	x		
	merjenje trikromatskih koordinat v primeru dvoma							x	x		
V.3.2	Fotometrija: omejena na 20' in V = H = 0°							x	x		
IX.3	Motorna goriva: 5 minut							x	x		
	vizualni pregled							x	x		
IX.4	Maziva: pet minut							x	x		
	vizualni pregled							x	x		
V.3.1	Kolorimetrija: vizualni pregled							x	x		
	merjenje trikromatskih koordinat v primeru dvoma							x	x		
V.3.2	Fotometrija: omejena na 20' in V = H = 0°							x	x		
IX.2	Korozija: 24 ur					x	x				
	2 uri presledek					x	x				
	24 ur					x	x				
	vizualni pregled					x	x				
IX.5	Hrbtna stran: ena minuta					x	x				
	vizualni pregled					x	x				
XI.	Toplota: 12 ur pri 65 ± 2 °C					x	x				
	vizualni pregled glede deformacij					x	x				
V.3.1	Kolorimetrija: vizualni pregled					x	x				
	merjenje trikromatskih koordinat v primeru dvoma					x	x				
V.3.2	Fotometrija: omejena na 20' in V = H = 0°					x	x				
X.	Obstojnost optičnih lastnosti glede staranja										
V.3.1	Kolorimetrija: vizualni pregled ali merjenje trikromatskih koordinat										
V.3.2	Fotometrija: omejena na 20' in V = H = 0°										
XII.	Obstojnost barve										
V.3.1	Kolorimetrija: vizualni pregled ali merjenje trikromatskih koordinat										
V.3.2	Fotometrija: omejena na 20' in V = H = 0°										
0.5.1	Hranjenje vzorcev pri homologacijskem organu			x	x						